

maalets Løsning andetsteds kan fremhæves, at der i Tyskland ved den gældende Lovgivning er indrømmet Kommunerne en vis Ret til at beslaglægge for Kommunerne Andel i den Værdistigning, der for Privatejendom hidrører fra Foranstaltninger, der ikke skyldes Ejerenes Virksomhed. Deslige Bestemmelser — der dog ere byggede paa det Princip, at Andelen i Værdistigningen kun tages, naar Værdistigningen har givet sig til Kende igennem Overdragelser — ere gennemførte i nogle Kommuner som Köln og Frankfurt a. M., og det er for Tiden under Overvejelse at søge tilsvarende Bestemmelser gennemført i andre Kommuner.

Medens man ikke anser Tidspunktet endnu at være kommet til her i Landet at søge gennemført en almindelig Beskatning af Værdistigning hidrørende fra Samfundsforanstaltninger, har man anset det for naturligt og retfærdigt nu, da der stilles Forslag om betydelige Jernbaneanlæg, der hvert for sig vil tilføre de paagældende Egne store Fordele, at Udgifterne til Anlæg af disse Baner søges dækkede gennem en Andel i den af Jernbaneanlægene skabte Grundværdistigning, hvilken Andel da maa tilfalde dem, der have tilvejebragt Anlægs-kapitalen, altsaa efter Omstændighederne Statskassen alene eller i Forbindelse med vedkommende Kommuner eller disse og private.

Som af Jernbanekommissionen nævnt, har Principet her i Landet været bragt til Anvendelse ad privat Vej ved Anlægget af Slangerupbanen, hvor Banen har sluttet Overenskomst med vedkommende Lodsejere om, at disse til Banen skulle afgive en vis Andel af den for deres Ejendomme indtraadte Værdistigning, saasnaart denne forelaa konstateret ved Salg.

Man har haft under Overvejelse at foreslaa en lignende Ordning gennemført for de i nærværende Lovforslag nævnte Baneanlægs Vedkommende. Ordningen lider imidlertid af den Mangel, at Andelen i Værdistigningen først kommer Jernbaneanlægget til Gode, naar Salg af vedkommende Ejendom eller en Parcel deraf sker. Det turde imidlertid være mere naturligt, at Baneanlæggets Andel i Værdistigningen kommer Anlægget til Gode, saasnaart Værdistigningen foreligger. Man maa derfor anbefale den Ordning, at det, saasnaart en Bane er aabnet for Drift, straks fastslaas, hvor stor en Grundværdistigning Banen har tilført vedkommende Ejendom, og at en Andel af denne Værdistigning indbetales til Baneanlægget eller i Mangel af kontant

Betaling forrentes og afdrages paa nærmere angiven Maade.

Man foreslaar herefter følgende Ordning:

Af den ved Baneanlægene saaledes for-aarsagede Værdistigning udredes en Værdistigningsskat, hvis Værdistigningen udgør over 10 pCt. af Ejendommens Værdi; mindre Værdistigning end 10 pCt. tænkes ladet ude af Betragtning, saafremt den ikke udgør mindst 10,000 Kr.

Værdistigningen forudsættes fastsat af en i dette Øjemed for hvert Baneanlæg nedsat særlig Kommission, i hvilken Staten, Amtskommunen og vedkommende Købstad eller Sognekommune ere repræsenterede.

For at kunne tage Hensyn til den Stigning af Grundværdierne, som antagelig er begyndt allerede ved Offentliggørelsen af Jernbanekommissionens Betænkning eller i alt Fald formenes at ville indtræde ved nærværende Lovforslags Forelæggelse for Rigsdagen, maa Kommissionen som Udgangspunkt kunne tage de vedkommende Ejendommers Grundværdi, inden denne af de nævnte Aarsager er begyndt at stige, og ved Sammenligning med Grundværdien paa den Tid, da Vurderingen foretages, udfinde den Værdistigning, som Jernbaneanlægget har medført. Da Anlægget af de her foreslaaede Jernbaner er beregnet at skulle strække sig over en længere Aarrække, vil der hengaa lang Tid, inden de sidste Baneanlæg kunne aabnes for Driften, og det vil til den Tid være vanskeligt, om ikke umuligt for Kommissionen at beregne, hvilken Grundværdi Ejendommene have haft for saa mange Aar siden. Det er imidlertid heller ikke nødvendigt, at Ejendommens Grundværdi fastslaas, naar blot den af Jernbaneanlægene skabte Stigning af Grundværdien kan udfindes, og det vil derfor være en mere praktisk Ordning, at Kommissionen som Udgangspunkt tager det Beløb, hvortil Ejendommene ere vurderede ved den første Vurdering til Ejendomsskyld i Henhold til Lov Nr. 103 af 15. Maj 1903, og derefter selv foretager en Vurdering af Ejendommene efter de for Ejendomsskyldvurderingerne gældende Regler. Af det Beløb, hvormed den sidstnævnte Vurderings Beløb overstiger den førstnævnte, kan Kommissionen paa Grundlag af de Oplysninger, som den kan indhente fra Ejeren eller fra andre om Aarsagerne til den foreliggende Værdistigning, fastslaa, hvor meget der skyldes Jernbaneanlægget, og det Beløb, der paa denne Maade udfindes, angiver da den af Jernbanen skabte Stigning af Grundværdien.